

Е. С. Соловей

# Корнілов Володимир Миколайович

**КОРНІЛОВ Володимир Миколайович** (29. 06. 1928, Дніпропетровськ – 08. 01. 2002, Москва) – письменник, літературний критик. Член СП СРСР (1965–77, виключ. за виступ на захист А. Сахарова; поновл. 1988), Франц. ПЕН-клубу (1975). Закін. Літ. інститут ім. М. Горького (Москва, 1950). Дебютував 1953. Писав російською мовою. Автор поеми «Шофер» (1961); зб. «Пристань» (1964), «Возраст» (1967), «Надежда», «Музыка для себя» (обидві – 1988), «Польза впечатлений» (1989), «Избранное» (1991), «Самые мои стихи» (1995), «Перемены» (2002; усі – Москва); повістей «Сказать не желаю» (С.-Петербург, 1973), «Девочки и дамочки» («Грани», 1974, № 94), «Без рук, без ног» («Континент», 1974, № 1; 1975, № 2); романів «Демобилизация» (1976), «Каменщик, каменщик...» (1980; обидва – Франкфурт-на-Майні); крит. розвідок «Покуда над стихами плачут...» (1997), «Суета сует» (1999; обидві – Москва). Творчість К. відзначається утвердженням заг.-люд. цінностей, тяжіє до простоти форми і точності змісту. Автор низки статей для «Большой энциклопедии Кирилла и Мефодия».

## Основні твори

Собрание сочинений: В 2 т. Москва, 2004.

## Рекомендована література

1. Паперный З. Необычайность простоты: Стихи В. Корнилова // Труд. 1964, 23 дек.;
2. Иверни В. Попытка времени (Проза Владимира Корнилова) // Континент. 1976. № 9;
3. Аннинский Л. Пред волею и бедой // Новый мир. 1988. № 2;
4. Рассадин С. Пленник времени // Знамя. 1989. № 5.

## **Бібліографічний опис:**

Корнілов Володимир Миколайович / Е. С. Соловей // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-5883>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).